

Het aantal kinderen die in Vlaanderen in kansarmoede worden geboren, blijft maar stijgen. Dat blijkt uit nieuwe gegevens van Kind en Gezin. Specialisten zijn niet verwonderd. 'Met dit regeringsbeleid kun je geen daling verwachten.'

"Ik ga de kinderarmoede in Vlaanderen halveren. Reken me daar maar op af." Aan die ambitieuze uitspraak uit juni 2016 werd minister Liesbeth Homans (N-VA) gisteren door heel wat mensen herinnerd. De aanleiding is de kansarmoede-index van Kind en Gezin, die niet daalt, maar wel de hoogte in gaat. Van alle nul- tot driejarigen in Vlaanderen bleek vorig jaar 13,76 procent bij de geboorte in een kansarme omgeving op te groeien. Dat is bijna een procentpunt meer dan in 2016.

De kansarmoede neemt vooral toe in gezinnen waar de moeder een niet-Belgische achtergrond heeft, benadrukt Kind en Gezin-woordvoester Nele Wouters. In die groep wijst de index op 33,4 procent. Bij kinderen van moeders met Belgische origine is dat 6,1 procent.

Symptoombestrijding

"Confronterend", "schrijnend", "hallucinant". Op de cijfers wordt verontwaardigd gereageerd. Maar verrassen doen ze weinig mensen. Armoedespecialist Wim Van Lancker (KU Leuven) benadrukt dat de Kind en Gezin-index al tien jaar in stijgende lijn gaat. "Met dit regeringsbeleid kun je geen daling verwachten. Er gebeurt niet wat moet gebeuren."

Kinderarmoede pak je volgens hem aan via een aantal structurele factoren. "Ouders moeten toegang hebben tot de arbeidsmarkt. Ze moeten, als ze niet kunnen werken, een uitkering krijgen die voldoende hoog is. Ze moeten ook in staat zijn een kwalitatieve, betaalbare woning te vinden. Daarvoor zijn de Vlaamse en federale overheid verantwoordelijk, maar qua acties zijn die schromelijk tekortgeschoten."

Van Lancker kijkt in het bijzonder naar Homans. Zij is niet alleen verantwoordelijk voor armoedebestrijding in Vlaanderen, maar ook voor wonen. "Uit de cijfers van Kind en Gezin leren we dat meer dan de helft van de kinderen in kansarmoede een gebrekkige huisvestingssituatie heeft. Zij heeft dus een van de belangrijkste hefboomen in handen." Ze kan volgens Van Lancker bijvoorbeeld veel meer huursubsidies toelaten, zodat kwetsbare mensen meer macht krijgen op de private markt en wel een goede woning vinden. Volgens hem maakt dat een veel groter verschil dan de 1 euromaaltijden, een van de speerpunten in het armoedebeleid van Homans. Ze voorzag daar 1,2 miljoen euro voor, een derde van haar budget. "Maar dat is louter symptoombestrijding", vindt Van Lancker. "Heel wat onderzoekers hebben ook gewaarschuwd dat je daar de kinderarmoede niet mee terugdringt."

Volgens Kind en Gezin zijn de kansarmoedecijfers in alle Vlaamse provincies toegenomen. In Antwerpen scoort hun index het hoogst, met 17,6 procent. Vlaams-Brabant staat onderaan, met 8,3 procent.

In Mechelen, Hasselt, Tienen, Eeklo en Kortrijk zien ze de index stijgen. Toch zeggen specialisten dat dat niet noodzakelijk iets zegt over het lokaal gevoerde beleid. "Zij staan niet machteloos, natuurlijk", zegt Van Lancker. "Ze zijn goed geplaatst om problemen te detecteren en mensen de weg te wijzen naar hulp. Maar hun instrumenten om armoede echt te tackelen zijn te beperkt. Zij zijn niet degenen die aan arbeidsmarktintegratie of inkomensbescherming kunnen doen."

In een reactie laat Homans weten dat voor de Vlaamse regering arbeid, inkomen en opleiding belangrijke pijlers zijn en dat ze daarvoor inspanningen doet. "Maar die worden ingehaald door de maatschappelijke omstandigheden." Ze wijst onder meer naar de economische en vluchtelingencrisis en de lage arbeidsparticipatie van vrouwen van buitenlandse origine.

Op de vraag of haar ambitie om de kinderarmoede te halveren overeind blijft, klinkt het: "Geen enkel antwoord op die vraag is goed. Als ik nee zeg, heb ik onvoldoende ambitie, als ik ja zeg, gaat men zeggen dat dat totaal onrealistisch is."

FEMKE VAN GARDEREN

Copyright © 2018 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden